

[OŻYWIACZ *sb m*

N sg ożywiacz.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto daje życie:

W przeciwstawieniu: »zabijacz ... ożywiacz«: Herod zabił/ á Pan ożywił. BiałPos 162 (Linde).

*Cf **OBŻYWIACZ, OŻYWICIEL***

AW